

Jasiński Kazimierz Aleksander Mikołaj

Data urodzenia: 1920

historyk-mediewista specjalizujący się w genealogii, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1954–1997.

Urodził się w Jankowicach k. Łasina w pow. grudziądzkim, w rodzinie Mikołaja właściciela gospodarstwa rolnego, oraz Leokadii Wojtackiej. Edukację rozpoczął w Szkole Powszechnej w Szynwałdzie (1927–1931), następnie kontynuował w Grudziądzu, gdzie w 1939 r. ukończył Gimnazjum im. Jana III Sobieskiego. Wybuch drugiej wojny światowej przerwał jego naukę. Podczas wojny pracował jako robotnik przymusowy, potem został wcielony do armii niemieckiej. Po wojnie rozpoczął studia historyczne na Wydziale Humanistycznym UMK. W 1947 r., jeszcze jako student, podjął pracę jako młodszy asystent w Katedrze Historii Średniowiecznej, rozpoczynając wieloletnią karierę akademicką. W 1949 r. uzyskał tytuł magistra filozofii w zakresie historii, a w 1950 r. stopień doktora nauk humanistycznych na podstawie rozprawy „Dzieje społeczno-polityczne Wielkopolski w latach 1250–1279”, napisanej pod kierunkiem prof. Bronisława Włodarskiego. W 1958 r. otrzymał stopień kandydata nauk i stanowisko docenta, a następnie tytuły profesora nadzwyczajnego (1968) i zwyczajnego (1977). Kierował Katedrą Archiwistyki i Nauk Pomocniczych Historii (1962–1969) oraz Zakładem Nauk Pomocniczych Historii w Instytucie Historii i Archiwistyki UMK (1969–1986). Dwukrotnie przewodniczył Radzie Instytutu IHiA (1970–1972 i 1982–1984). Na emeryturę przeszedł w 1991 r., nie rezygnując z pracy naukowej. Specjalizował się w historii Polski średniowiecznej, szczególnie genealogii dynastii Piastów. Był pionierem krytycznej analizy przekazów kronikarskich, a jego ustalenia w zakresie dziejów linii pomorskich i śląskich Piastów zyskały duże uznanie. Autor ok. 300 publikacji naukowych, m.in. monumentalnego *Rodowodu Piastów* i trzytomowego *Rodowodu Piastów Śląskich*. Zajmował się również dyplomatyką, chronologią oraz opracowywaniem haseł do słowników biograficznych, w tym do Polskiego Słownika Biograficznego. Jego prace wyróżniały się erudycją, metodologiczną rzetelnością i umiejętnością łączenia drobiazgowych studiów źródłowych z szeroką perspektywą historyczną. Aktywnie uczestniczył w życiu akademickim – był wiceprezesem toruńskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego (1975–1995), przewodniczącym I Wydziału TNT (1980–1983) oraz członkiem Rady Archiwalnej przy Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych (1969–1981). Współpracował z Polską Akademią Nauk, publikował w prestiżowych czasopismach. Za osiągnięcia w dziedzinie genealogii odznaczony Medalem im. Oswalda Balzera (1980) oraz mianowany honorowym członkiem Polskiego Towarzystwa Heraldycznego (1991). Otrzymał m.in. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej i Medal za zasługi dla rozwoju uczelni. Wypromował 112 magistrów i 13 doktorów, gromadząc wokół siebie liczne grono uczniów i współpracowników. Uznawany za współtwórcę tzw. „toruńskiej szkoły genealogicznej”. Zmarł w Toruniu. Pochowany na Cmentarzu św. Jerzego przy ul. Gałczyńskiego.

Literatura:

1. Bieniak J., *Kazimierz Jasiński (12 XII 1920–8 VII 1997)*, „Kwartalnik Historyczny”, 1998, R. 105, z. 1, s. 171–174.

2. Czacharowski A., *In memoriam Profesora Kazimierza Jasińskiego (1920–1997)*, „Zapiski Historyczne”, 1998, t. 64, z. 1, s. 218–219.
3. Supruniuk A., *Profesor Kazimierz Jasiński: wspomnienie*, „Głos Uczelni: pismo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika”, 2007, R. 16, nr 9/10, s. 21, il.
4. Zielińska-Melkowska K., *Bibliografia prac Profesora Kazimierza Jasińskiego za lata 1991–1997*, „Zapiski Historyczne”, 1998, t. 64, z. 1, s. 220.

Anna Supruniuk